

28. nedeľa B

*Modlil som sa a bol mi daný rozum,
prosil som a vošiel do mňa duch múdrosti.
(Múd 7,7)*

Prvé čítanie

Kniha múdrosti 7,7-11

Modlil som sa a bol mi daný rozum, prosil som a vošiel do mňa duch múdrosti. Dal som jej prednosť pred žezlami a trónmi a bohatstvo v porovnaní s ňou som za nič pokladal. Ani drahokam som jej nestaval na roveň, lebo všetko zlato vedľa nej je trochou piesku a striebro popri nej za blato možno počítať.

Miloval som ju väčšmi než zdravie a krásu, chcem ju mať radšej ako denné svetlo, lebo jej svetlo nikdy nevyhasne.

A spolu s ňou mi prišli všetky dobrá, v jej rukách je nespočetné bohatstvo.

Druhé čítanie

List Hebrejom 4,12-13

Živé je Božie slovo, účinné a ostrejšie ako každý dvojsečný meč. Preniká až ta, kde sa delí duša od ducha a kľby od špiku a rozoznáva myšlienky a hnutia srdca. Niet tvora, ktorý by sa mohol skryť pred ním. Všetko je obnažené a odkryté pred očami toho, ktorému sa budeme zodpovedať.

Evanjelium

Marek 10,17-27

Keď sa Ježiš vydal na cestu, pribehol k nemu ktosi, kľakol si pred ním a pýtal sa ho: "Učiteľ dobrý, čo mám robiť, aby som obsiahol večný život?"

Ježiš mu povedal: "Prečo ma voláš dobrým? Nik nie je dobrý, iba jediný, Boh. Poznáš prikázania: 'Nezabiješ! Nescudzoložíš! Nepokradneš! Nepreriekneš krivé svedectvo! Nebudeš podvádzať! Cti svojho otca a svoju matku!'"

A on mu odpovedal: "Učiteľ, toto všetko som zachovával od svojej mladosti." Ježiš naňho pozrel s láskou a povedal mu: "Jedno ti ešte chýba: choď, predaj všetko, čo máš, a rozdaj chudobným; a budeš mať poklad v nebi. Potom príď a nasleduj ma!"

Táto reč ho zarmútila a odišiel rozžialený. Mal totiž mnoho majetku.

Ježiš sa rozhlíadal a svojim učeníkom povedal: "Ako ťažko vojdú do Božieho kráľovstva tí, čo majú majetok." Učeníci pri týchto slovách strpli. Ale Ježiš im

ešte raz povedal: "Deti, ako ťažko je vojsť do Božieho kráľovstva. Ľahšie prejde ťava uchom ihly, ako boháč vojde do Božieho kráľovstva." Ešte viac sa zhrozili a hovorili si: "Kto potom môže byť spasený?" Ježiš sa na nich zahľadel a povedal: "Ľuďom je to nemožné, ale nie Bohu. Lebo Bohu je všetko možné."

Na zamyslenie

Nan-Ina, japonského učiteľa, navštívil raz jeden profesor, ktorý sa ho chcel spýtať na Zen. Nan-In pripravil čaj. Nalial ho do šálky hosťovi až po okraj a potom lial ešte ďalej. Profesor sa prizeral, keď sa však už z šálky prelievalo nevydržal to už viac hovoriac: "Tá šálka je plná! Viac už do nej nevojde!" "Presne ako táto šálka", povedal Nan-In, "si aj Ty naplnený tvojimi predstavami a názormi. Ako Ťa mám poučiť, čo to je Zen, keď si si Ty pred tým nevyprázdnil hlavu?"

Niečo podobné hovorí dnes Ježiš: "Predaj všetko, čo máš, ... potom príď a nasleduj ma!"

"Predaj všetko, čo máš..." – podľa reakcií na túto požiadavku je zrejmé, že Ježiš musel povedať niečo, čo nikto neočakával, s ťažkými následkami. Ten muž je zaskočený a ide preč; učenici sú dezorientovaní.

Všetci pociťujeme potrebu bezpečia. Aj ten mladý bohatý muž. Pre pozemský život mu dáva tento pocit jeho bohatstvo, ktoré bolo navyše ešte v judaizme vnímané ako žičlivosť zo strany Boha. Dokonca sa snažil zaistiť si aj večnosť – od svojej mladosti dodržiaval všetky prikázania. Očakáva teraz niečo ako konečne uistenie sa. Ježiš ho ale pozbaví všetkej istoty. Majetok nám nedá ani istotu, ani zmysel, ani identitu, aj keď máme sklony veriť tomu. Ježiš vyžaduje radikálne nasledovanie, spôsob života, ktorý zakladá na Bohu, a nie na majetku.

Nasledovať Ježiša znamená byť vtiahnutý do premeny myslenia. Ježiš nám chce otvoriť oči, aby sme poznali, že nemáme právo požadovať (od Boha) odmenu za dobré skutky, že nám nepatria veci, ale že nám bol život darovaný, aby sme tento dar s vďakou prijali a ďalej dávali. Tento spôsob myslenia nás učí určitému vnútornému postojú nenáročnosti – čím menej trvám na svojom, na tom, čo mi patrí, o to viac budem voľný a vďačný. Nenáročný človek je ozajstne voľným človekom, ktorý vie, že všetko je dočasné a pravdivé hodnoty sa aj tak nedajú kúpiť..

V prvom čítaní sú spomenuté veci, ktoré by sme si želali – vzácne kamene, zlato a striebro, zdravie a krása; a predsa dáva rozprávač prednosť múdrosti pred všetkými dobrami, ktoré si vyprosuje u Boha. Lebo všetky iné veci sú dočasné a pomínelné. Múdrosť ale, ktorá je darovaná človeku, ktorý o ňu prosí, je viac než len samotné vedomosti a inteligencia. Múdrosťou sú tiež všetky získané životné skúsenosti, všetko, čo pomáha formovať náš život. Ona je naozaj Božím znakom a niečím iným, ako ľudská chytrnosť ako sa stať bohatším. Naozaj múdry človek sa teší z toho, čo dosiahol, ale nezakladá si na tom. Bez strachu dokáže dať všetko ďalej a zostať voľným od rôznych závislostí – s otvorenými a prázdnyimi rukami stojí potom pred Bohom, aby takto vnímal všetky veci z Božieho pohľadu a svoju šálku nechal naplniť Bohom. Nové sa rodí vďaka postupnému vzdávaniu sa všetkých porovnaní, všetkých túžob vlastníctva. Len ten, kto dá preč, čo má pocíti nové a dosiahne väčšiu plnosť života. "Ži tak, ako by si si, keď budeš umierať, prial žiť." (Christian Fürchtegott Gellert)

28. nedeľa B

*Modlil som sa a bol mi daný rozum,
prosil som a vošiel do mňa duch múdrosti.
(Múd 7,7)*

Prvé čítanie

Kniha múdrosti 7,7-11

Modlil som sa a bol mi daný rozum, prosil som a vošiel do mňa duch múdrosti. Dal som jej prednosť pred žezlami a trónmi a bohatstvo v porovnaní s ňou som za nič pokladal. Ani drahokam som jej nestaval na roveň, lebo všetko zlato vedľa nej je trochu piesku a striebro popri nej za blato možno počítať. Miloval som ju väčšmi než zdravie a krásu, chcem ju mať radšej ako denné svetlo, lebo jej svetlo nikdy nevyhasne. A spolu s ňou mi prišli všetky dobrá, v jej rukách je nespočetné bohatstvo.

Druhé čítanie

List Hebrejom 4,12-13

Živé je Božie slovo, účinné a ostrejšie ako každý dvojsečný meč. Preniká až ta, kde sa delí duša od ducha a kĺby od špiku a rozoznáva myšlienky a hnutia srdca. Niet tvora, ktorý by sa mohol skryť pred ním. Všetko je obnažené a odkryté pred očami toho, ktorému sa budeme zodpovedať.

Evanjelium

Marek 10,17-30

Keď sa Ježiš vydal na cestu, pribehol k nemu ktosi, kľakol si pred ním a pýtal sa ho: "Učiteľ dobrý, čo mám robiť, aby som obsiahol večný život?"

Ježiš mu povedal: "Prečo ma voláš dobrým? Nik nie je dobrý, iba jediný, Boh. Poznáš prikázania: 'Nezabiješ! Nescudzoložíš! Nepokradneš! Nepreriekneš krivé svedectvo! Nebudeš podvádzať! Cti svojho otca a svoju matku!'"

A on mu odpovedal: "Učiteľ, toto všetko som zachovával od svojej mladosti."

Ježiš naňho pozrel s láskou a povedal mu: "Jedno ti ešte chýba: choď, predaj všetko, čo máš, a rozdaj chudobným; a budeš mať poklad v nebi. Potom príď a nasleduj ma!"

Táto reč ho zarmútila a odišiel rozžialený. Mal totiž mnoho majetku.

Ježiš sa rozhladol a svojim učeníkom povedal: "Ako ťažko vojdú do Božieho kráľovstva tí, čo majú majetok." Učeníci pri týchto slovách strpli. Ale Ježiš im ešte raz povedal: "Deti, ako ťažko je vojsť do Božieho kráľovstva. Ľahšie prejde ťava uchom ihly, ako boháč vojde do Božieho kráľovstva."

Ešte viac sa zhrozili a hovorili si: "Kto potom môže byť spasený?"
Ježiš sa na nich zahľadel a povedal: "Ľuďom je to nemožné, ale nie Bohu. Lebo Bohu je všetko možné."

Tu sa ozval Peter: "Hľa, my sme opustili všetko a nasledovali sme ťa."
Ježiš povedal: "Veru, hovorím vám: Každý, kto pre mňa a pre evanjelium opustí dom, alebo bratov a sestry, alebo matku a otca, alebo deti, alebo polia, stonásobne viac dostane: teraz v tomto čase domy i bratov i sestry i matky i deti i polia, hoci s prenasledovaním, a v budúcom veku večný život."

Na zamyslenie

Nan-Ina, japonského učiteľa, navštívil raz jeden profesor, ktorý sa ho chcel spýtať na Zen. Nan-In pripravil čaj. Nalial ho do šálky hostovi až po okraj a potom lial ešte ďalej. Profesor sa prizeral, keď sa však už z šálky prelievalo nevydržal to už viac hovoriac: "Tá šálka je plná! Viac už do nej nevojde!" "Presne ako táto šálka", povedal Nan-In, "si aj Ty naplnený tvojimi predstavami a názormi. Ako Ťa mám poučiť, čo to je Zen, keď si si Ty pred tým nevyprázdnil hlavu?"

Niečo podobné hovorí dnes Ježiš: "Predaj všetko, čo máš, ... potom príď a nasleduj ma!" "Predaj všetko, čo máš..." – podľa reakcií na túto požiadavku je zrejmé, že Ježiš musel povedať niečo, čo nikto neočakával, s ťažkými následkami. Ten muž je zaskočený a ide preč; učenici sú dezorientovaní.

Všetci pociťujeme potrebu bezpečia. Aj ten mladý bohatý muž. Pre pozemský život mu dáva tento pocit jeho bohatstvo, ktoré bolo navyše ešte v judaizme vnímané ako žičlivosť zo strany Boha. Dokonca sa snažil zaistiť si aj večnosť – od svojej mladosti dodržiaval všetky prikázania. Očakáva teraz niečo ako konečne uistenie sa. Ježiš ho ale pozbaví všetkej istoty. Majetok nám nedá ani istotu, ani zmysel, ani identitu, aj keď máme sklony veriť tomu. Ježiš vyžaduje radikálne nasledovanie, spôsob života, ktorý zakladá na Bohu, a nie na majetku.

Nasledovať Ježiša znamená byť vtiahnutý do premeny myslenia. Ježiš nám chce otvoriť oči, aby sme poznali, že nemáme právo požadovať (od Boha) odmenu za dobré skutky, že nám nepatria veci, ale že nám bol život darovaný, aby sme tento dar s vďakou prijali a ďalej dávali. Tento spôsob myslenia nás učí určitému vnútornému postojú nenáročnosti – čím menej trvám na svojom, na tom, čo mi patrí, o to viac budem voľný a vďačný. Nenáročný človek je ozajstne voľným človekom, ktorý vie, že všetko je dočasné a pravdivé hodnoty sa aj tak nedajú kúpiť...

V prvom čítaní sú spomenuté veci, ktoré by sme si želali – vzácne kamene, zlato a striebro, zdravie a krása; a predsa dáva rozprávač prednosť múdrosti pred všetkými dobrami, ktoré si vyprosuje u Boha. Lebo všetky iné veci sú dočasné a pomínutelné. Múdrosť ale, ktorá je darovaná človeku, ktorý o ňu prosí, je viac než len samotné vedomosti a inteligencia. Múdrosťou sú tiež všetky získané životné skúsenosti, všetko, čo pomáha formovať náš život. Ona je naozaj Božím znakom a niečím iným, ako ľudská chytrosť ako sa stať bohatším. Naozaj múdry človek sa teší z toho, čo dosiahol, ale nezakladá si na tom. Bez strachu dokáže dať všetko ďalej a zostať voľným od rôznych závislostí – s otvorenými a prázdnyimi rukami stojí potom pred Bohom, aby takto vnímal všetky veci z Božieho pohľadu a svoju šálku nechal naplniť Bohom. Nové sa rodí vďaka postupnému vzdávaniu sa všetkých porovnaní, všetkých túžob vlastníctva. Len ten, kto dá preč, čo má pocíti nové a dosiahne väčšiu plnosť života.

"Ži tak, ako by si si, keď budeš umierať, priať žiť." (Christian Fürchtegott Gellert)